

Fosta iubire

Adrian Păunescu

Nici amintirea nu te mai păstrează
De-aș vrea să-ți cânt m-aș poticni afon
Ai fost o nebunie și o rază
Rămâi un număr vechi de telefon.

Aș vrea să te mai văd dar nu se poate
Am auzit că te-am văzut cândva
Dar că prin geam cu marginile mate
Priveam prin fosta dragă ființa ta.

Mai vine cineva și mai îmi spune
Câte ceva de bine sau de rău,
Dar noi n-avem nici amintiri comune
Te-ai dus luând tot ce era al tău.

Cândva te presimțeam pe-o fâlfâire
Știam apropierea să ți-o gust.
Acum chiar să mă tai tot nu am știre
Că mie aproape pasul tău îngust.

A fost iubire? Sau minciună lungă?
Te rog dă voie gândului curat
Din depărtarea mea să te ajungă
La orice nume azi te-ai fi mutat.

Un telefon uitat și o adresă...
Aud că suferi și trăiești urât
Și-ți cureți zilnic cuvenita lesă
Și tu, cu mâna ta, ți-o pui la gât.

E greu să-ți spun, dar viața împreună
Oricât de scurtă, m-a trimis să-ți spun
Un adevăr mai grav ca o minciună,
Mai trist, mai inflamabil, mai nebun.

Nu mai ești, ești trăsnetul de vară
Ce mi-a lăsat în creier cer topit
Dar când te-am aruncat pe ușă-afară
Eu cel mai mult atuncea te-am iubit.

Să-ți spun să te întorci? Aștepți zadarnic,
Rămâi și-mbracă-ți viața în vopsea,
Mărită-te mai bine c-un paharnic,

POEZII ONLINE

Să aibă dromaderii ce sa bea.